

Edukacja służb społecznych na temat zwierząt domowych podopiecznych.

Teoretycznie, pracownicy ośrodków pomocy społecznej, asystenci rodzin, kuratorzy społeczni i sądowi oraz mnóstwo innych pracowników służb społecznych, mają wspólny cel – pomagać ludziom w potrzebie. Nie tylko finansowo. Pomoc jest skuteczna wyłącznie wtedy, kiedy ma charakter systemowy – kiedy uwzględnia wszystkich domowników oraz ich relacje.

W praktyce, ignorowani są liczni i bardzo ważni „domownicy”, odgrywający ogromną, niezaprzeczalną rolę w budowaniu wszystkich relacji, rodzinnych i społecznych – domowe zwierzęta. Ignorancja ta ma dramatyczne skutki zarówno dla pracowników, jak i podopiecznych systemu, dla tych, którzy chcą nieść ludziom prawdziwą pomoc i dla tych, którym na sercu leży los krzywdzonych zwierząt; dla posiadaczy zwierząt i ich sąsiadów; dla nas wszystkich.

KPRM

RPU/825/2026 P
Data: 2026-01-07

Warszawa, 14 grudnia 2017 r.

Do Prezesa Rady Ministrów

i Ministrów właściwych ds. Systemu wsparcia społecznego, kurateli społecznej i sądowej oraz pieczy zastępczej w Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej

Aleje Ujazdowskie 1/3

Warszawa

Szanowny Panie Premierze,

Szanowni Państwo,

postulujemy uzupełnienie programu **przygotowania zawodowego** służb społecznych o znajomość „Ustawy o ochronie zwierząt” oraz podstawową **wiedzę** na temat zachowania zwierząt. Równocześnie, wnosimy o wpisanie do **zawodowych kompetencji** kuratorów społecznych i sądowych, pracowników socjalnych oraz pieczy zastępczej, **możliwości praktycznego wykorzystania** w pracy środowiskowej **wiedzy** na temat zwierząt domowych. W celu stworzenia merytorycznych podstaw dla rozszerzenia programu przygotowania zawodowego, o którym mowa powyżej, postulujemy powołanie **interdyscyplinarnego zespołu specjalistów** zajmujących się wsparciem społecznym, terapią behawioralną ludzi i etologią (behawioryzmem) zwierząt.

Za naszymi postulatami przemawiają następujące względy:

- bezpieczeństwo własne i innych,
- prestiż zawodu,
- podniesienie efektywności pracy środowiskowej i profilaktyka agresji,
- przestrzeganie obowiązującego prawa,
- podniesienie standardów opieki nad zwierzętami domowymi,
- obniżenie kosztów przeciwdziałania bezdomności zwierząt.

W rodzinach, z których wywodzą się Podopieczni systemu wsparcia społecznego, kurateli i pieczy zastępczej jest dużo zwierząt domowych. Zgodnie z obowiązującymi regulacjami i wskazówkami metodycznymi, **efektywna praca** z Podopiecznymi **wymaga** uwzględniania **wszystkich uczestników systemów rodzinnych**. Nie trzeba być miłośnikiem zwierząt, żeby zrozumieć, jak ważną rolę odgrywają one w kształtowaniu ludzkich **postaw, emocji i relacji**. Trudne do przecenienia jest też ich **znaczenie terapeutyczne**. Mimo to, Autorzy rozporządzeń, regulaminów i raportów, jedyne miejsce dla tych „domowników” przewidują w rubryce „liczba ataków i pogryzień”. Wszystkim incydentom i problemom związanym ze zwierzętami winni są ludzie. Za zwierzęta domowe, tak samo jak za dzieci, odpowiedzialni są ich opiekunowie. Nieznajomość tego prawa, wynikająca z ignorancji lub zwykłego niedopatrzenia, nie zdejmuje odpowiedzialności z nikogo.

Upowszechnienie znajomości praw i obowiązków opiekunów zwierząt oraz wiedzy o zachowaniu zwierząt znacząco podniosą poziom bezpieczeństwa, nie tylko pracowników służb społecznych. Wzmocnią też pozycję i prestiż Kuratorów oraz Pracowników socjalnych, zwłaszcza w środowisku amatorów gatunków i ras uważanych za niebezpieczne. Nowe **kompetencje i możliwość** skorzystania z fachowego **wsparcia terapeutów** ludzi i zwierząt ułatwią **skuteczną pomoc** w rozwiązywaniu ludzkich problemów, pozwolą też uniknąć wielu kolejnych dramatów.

Powołanie interdyscyplinarnego zespołu specjalistów zajmujących się wsparciem społecznym, terapią behawioralną ludzi i etologią (behawioryzmem) zwierząt w celu opracowania i wdrożenia **profesjonalnego programu edukacyjnego** nie przekracza możliwości organizacyjnych i finansowych Państwa Polskiego.

Umiejętne włączenie tematyki zwierząt do kompetencji służb społecznych to również skuteczna forma **profilaktyki agresji, podniesienia standardów opieki nad zwierzętami domowymi oraz zmniejszenia kosztów** przeciwdziałania bezdomności zwierząt. Przyzwolenie na agresję i okrucieństwo wobec słabszych i bezbronnych przeważnie wynikają tyż z bezmyślności, co z braku wiedzy. Towarzyszy im często infantylizacja stosunku do zwierząt objawiająca się m.in. naiwną antropomorfizacją domowego pupila. Kiedy zwierzę nie spełnia absurdalnych, niezgodnych z naturą oczekiwań, budzi niezadowolenie i agresję, aby w końcu podzielić los „zepsutej zabawki”, której można się pozbyć bez skrępowań. Szttywne **rozgraniczenie - „my pracujemy z ludźmi, niech inni zajmą się zwierzętami” - jest przeszkodą w efektywnym niesieniu pomocy w rozwiązywaniu problemów beneficjentów wsparcia społecznego, jak i ich wszystkich Podopiecznych**.

Realizacja naszych postulatów jest zgodna z duchem obowiązujących praw. Nie wymaga nowelizacji żadnych ustaw ani nakładów na dodatkową infrastrukturę tylko **właściwych decyzji wykonawczych**. Racjonalnych **rozwiązań systemowych** nie zastąpią bowiem ani rozproszone projekty, ani dorywcze szkolenia, ani wolontariat.

Autorzy podpisani są pod petycją